

Brussel, 14 maart 2008

Geachte toekomstige Eerste Minister,

Binnenkort komt u aan het hoofd te staan van onze nieuwe federale regering. Een regering die snel zal geconfronteerd worden met talrijke uitdagingen, zowel op institutioneel als budgettair gebied. Maar dit zijn niet de enige uitdagingen die uw aandacht behoeven. Daarnaast zijn er immers nog de tienduizenden mensen zonder papieren, die nog steeds wachten op een wettig statuut in onze samenleving.

Deze mensen blijven wachten op een wettelijke erkenning: mensen die vaak al jarenlang in België gevestigd zijn, die hier werken, wiens kinderen hier naar school gaan, die hun leven hier hebben opgebouwd, maar die desondanks nog steeds in een juridisch onduidelijke en onveilige situatie leven.

Vandaag dient zich voor u de mogelijkheid aan hier iets aan te doen; een mogelijkheid waar wij allemaal – na zovele desillusies – erg op hopen.

Sinds twee maanden komen wij, burgers met en zonder papieren uit alle hoeken van België, eens per week in stilte bijeen. Waarom in stilte? Omdat onze woorden en vragen tot nu toe geen effect hadden, en we van uw kant enkel stilte krijgen: de stilte van de regering en de stilte van de partijen die deze regering vormen, en die herhaaldelijk stappen hebben beloofd om onze situatie op te lossen. Wij zwijgen, omdat onze woorden tot op vandaag geen enkel resultaat hebben opgeleverd. Wij zwijgen, omdat over regularisatie alles al is gezegd, en het nu enkel tijd is voor de politici te reageren, om werk te maken van hun beloftes.

Drie meerderheidspartijen, waaronder uw eigen partij, erkennen in hun politiek programma het nut van een permanente commissie, die meer rechtlijnigheid en transparantie zou kunnen brengen in de behandeling van regularisatieaanvragen van mensen zonder papieren. Die drie partijen, die een stevige inplanting kennen in de gemeenten van ons land, erkennen ook het belang van sociale banden die mensen ontwikkeld hebben, en hebben dus ook oog voor het menselijke drama wanneer zo'n sociale band *niet* als criterium voor regularisatie in overweging zou worden genomen.

Wij vragen u dus om in de nieuwe Regeringsverklaring een punt rond regularisatie van mensen zonder papieren op te nemen. Een regularisatie die zich niet kan beperken tot regularisatie via werk, maar verder moet gaan dan dat: de invoering van een onafhankelijke en permanente commissie en het rekening houden met duurzame banden als criterium voor regularisatie. Enkel regularisatie zal deze personen officieel toelaten eindelijk te kunnen bijdragen tot de ontwikkeling van ons land en de deelregio's.

De vraag van de mensen zonder papieren verdient een dringend antwoord. Als deze kwestie niet op korte termijn op de politieke agenda wordt gezet, zullen interpellaties aan uw regering omtrent deze kwestie – gezien de desastreuze situatie op het veld – enkel voortduren.

We zullen u deze brief officieel komen overhandigen op uw kabinet op 19 maart.

Overtuigd van uw begrip voor het belang en de dringendheid van deze kwestie, verblijven wij ondertussen, met meeste hoogachting,

De Cirkels van stilte in de 16 steden:

Antwerpen, Aarlen, Brussel, Forest, Charleroi, Gent, Hasselt, Izegem, Jodoigne, La Louvière, Luik, Louvain-la-Neuve, Mons, Roeselare, Sint-Niklaas, Verviers en Veurne.

Met de steun van:

Burgers met en zonder papieren

De vakbonden: ABVV en ACV

L'Assemblée des voisins

Het Forum Asiel en Migraties

UDEP Nationaal, OSP, CNSP

Een kopie van deze brief wordt ook naar de partijvoorzitters van de toekomstige regering verstuurd.